

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 34,9 + uvítání: v důvěře v Boží moc, v důvěře v Boží lásku darovanou nám v Kristu a v důvěře ve vedení Duchem svatým začínáme tyto bohoslužby; všechny vás na nich vítám

🎵 158

Modleme se: Náš dobrý a milující Bože, tobě svěřujeme své životy, neboť je to jediné tvá moc a tvůj Duch, co naše životy nese, ochraňuje a každého dne obnovuje. To jsi nám ve svém Synu Ježíši Kristu ukázal, osvobodil jsi nás od veškeré marné péče, od snahy se sami zabezpečit, od starostí a strachu. Dal jsi nám poznat, že jsme ve tvé ruce a nikdo a nic nás z ní nemůže vytrhnout.

Přestože takto nyní vyznáváme, v každodenním životě na to nedokážeme vždycky spoléhat. Propadáme sebeklamu, že si přeci jen něco můžeme zajistit a zařídit sami. Náš strach o sebe často určuje to, co děláme a jak se chováme. Prosíme odpusť nám tyto chvíle malé víry. Dej nám svého Ducha, který by naši víru podepřel a posiloval. Tak abychom žili jako tvoji opravdoví služebníci, aby náš život i naše skutky tebe vyzdvihovaly a chválily. Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 256

promluva – vyslání do NŠ: fotbalový míč – fotbalový zápas – střídání

📖 Jr 17,5-8

🎵 127

„Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil ve stanovený čas.“ (1Pt 5,6) Dej nám sílu a odvahu k tomu, abychom se podřídili tobě, náš Pane, a ne sami sobě nebo tomuto světu.

📖 Ga 6,7b-10

Pozdní léto. Čas žní a sklizně. Pole i zahrádky, sady a vinice, to vše přináší svou úrodu. Co člověk zasel a zasadil, to právě teď vydává své plody. A právě do tohoto času nám zaznívá Pavlovo podobenství zapsané v listu Galatským o sklizni našeho života. Kdo ví, kdy apoštol ta slova psal, třeba se právě v babím létě inspiroval.

Je dobře, že to napsal. My to totiž potřebujeme slyšet. Někdy jako napomenutí, když naše vlastní setba není dobrá. I to se stává. A někdy zase naopak jako povzbuzení, když se nám zdá, že pachatelé roztodivných ničemností si žijí stále v poklidu jakoby nic. Nikdo s nimi nic nezmůže, zdá se. Ale pak si v bibli přečteme, že na každého dojde v ustanovený čas, a pak všechny ty kauzy nepostižitelných, které se neustále propírají v novinách už nás zas tolik nerozhází.

Především však je to povzbuzení ještě na jiné rovině: „V konání dobra neumdlévejme!“ O to jde Pavlovi a o to by mělo jít i nám především. Nedejte se během světa kolem vás, během, který je často všelijaký, skličující a žalostný, nedejte se jím odradit od toho, že konat dobro zůstává to nejlepší. Nedejte se svést k páchání zla tím, že druhým to hladce prochází. Proč si to také neulehčit? Proč občas nezvolit cestu, která sice není úplně dobrá, ale je snazší? Proč nechat ležet ladem možnosti prospět sám sobě? Proč nevyužít mezírky v zákonech a předpisech? Proč neudělat něco ve svůj vlastní prospěch, když to nikdo nevidí a vlastně to ani nikomu neuškodí?

Takové otázky dotírají. Říká se jim pokušení či svádění a v hlavě nám zní občas každému. A Pavel nám na ně dává odpověď: „Protože co člověče zaseješ, to se ti v čas sklizně vrátí. Ze zlého semene vyjde vždycky zase jenom zlá úroda.“ Proto se toho varujte a konejte jen to dobré. Bez ustání, bez pochybování, že to má smysl.

„Kdo rozsévá pro Ducha, z Ducha bude žít život věčný.“ A naopak, kdo seje pro tělo, s tělem sklídí zánik. Nevloudilo se ti sem, bratře apoštole, nějak čisté záslužnictví? Vždyť jsou to jasné rovnice. Dobrý skutek rovná se dobrá odplata, špatný skutek rovná se špatná odplata. A milost tu nemá co dělat? Kam se poděla?

Právě kvůli tomu, že by si někdo mohl s odkazem na milost Boží začít myslet, že je to úplně jedno, jak žijeme, co děláme, co kolem sebe rozséváme, právě proto tu Pavel důrazně říká: Jedno to není. Zlo plodí zlo, ale tomu my, kdo jsme poznali Boží milost v Ježíši Kristu, tomu my nechceme sloužit, na tom se nehodláme podílet. Smysl má dobro. Budoucnost je dobro. Do Boží blízkosti ve stanovený čas vejde jen to dobré. A to je náš podíl už také tady a teď. Právě tak se naše víra v jedinečnou a rozhodující milost Boží promítá do tohoto našeho

pozemského každodenního života.

Takže žádné záslužnictví, ale zapojení se do toho, co má naději, co má smysl a budoucnost. Zcela logicky. Když poznám, co přinese dobrou úrodu a co ne, přidržím se přeci toho dobrého. A nenechám se ošálit tím, že se dočasně teď kolem mě zrovna daří i všelijakému zlořádu.

Proto „v konání dobra neumdlévejme!“ A „čiňme dobře všem.“ Ano všem. Nikdo není vyloučen, dokonce ani nepřítel, ani cizinec, i kdyby všichni naši politici halasili, že nemáme přijmout a pomoci ani jednomu jedinému. „Čiňme dobře všem!“ Nevybírejme si, kdo z potřebných nám je či není milý. Ani jestli nám pomoc dotyčnému přinese sympatie okolí či spíš nenávist a opovržení. Všem znamená prostě všem.

„Nejvíce pak domácím víry.“ Není to zase nějaký protimluv? Ale ne, není. Tady je potřeba mít na paměti, jak fungovala tehdejší církev. Scházela se po domech. Domácí je ten, kdo patřil k tomu konkrétnímu domu. Tedy ten, koho člověk pravidelně vídal na shromážděních věřících. Kdo patřil a chodil do sboru, řekli bychom my dneska. Tedy osoby, s nimiž jsem v pravidelném kontaktu. Osoby, které mám ke konání dobra nejblíže po ruce. Pavel tu zdůrazňuje, že to konkrétní křesťanské společenství, do kterého patřím a ve kterém svou víru žiji, je taková laboratoř pro konání dobra. Tady si to mohu vyzkoušet, tady se to mohu naučit, tady si to mohu ověřit, že konání dobra je to nejlepší, co mohu zvolit. Protože ani sbor není dokonalé společenství, vládnou zde různé vztahy, i mezi těmi nejbližšími a mezi známými. I tady se musí konání dobra osvědčit, na prvním místě právě tady. A pak s tím mohu vyrazit dál do světa, skutečně ke všem.

Dejme si tedy poradit, nechejme se povzbudit. Je pozdně letní čas žní, čas určený ke sklizni. A úrodu máme podle toho, co jsme zaseli. Stejně to funguje v našem životě, dejme si říct, že je to opravdu tak. Proto „v konání dobra neumdlévejme!“ To má opravdu smysl. Amen

♪ 257

liturgie VP mezidobí

♪ 398

Náš Pane Ježíši Kriste, tys nám ukázal, že má smysl jít cestou dobra a lásky a neuhnout z ní, i když to tady na světě nemusí vždycky dopadnout dobře a neznamená to vyhnout se problémům. Přesto Boží milost přesahující tento svět a tento čas dává právě takové cestě dojít do cíle věčného života. Kéž dobré vítězí i v našem světě, o to prosíme:

Prosíme tě za obyvatele syrské provincie Idlíb, oblasti ohrožené vojenským útokem a masakrem. Dej zdejším třem miliónům lidí zde žijících vyváznout, vysvobod' je, nedopust' jejich další utrpení a zbytečné umírání. Prosíme tě za ty představitele států i diplomaty OSN, kteří mohou při dobré vůli dojednat mírové řešení zdejší situace.

Prosíme tě za obyvatele Japonska, které bylo v posledních dnech postiženo několikrát zemětřesením. Prosíme za pozůstalé po obětech. Dej, kéž se všem postiženým touto přírodní katastrofou dostane pomoci, kéž je zpustošená země brzy obnovena a rozvine se v ní opět normální život.

Prosíme tě za obyvatele naší země. Dej, ať se nenechají ohlupovat a balamutit. Dej, ať nemají strach z hrozeb, které nás ve skutečnosti vůbec neohrožují, ale o kterých se jen hodně mluví, aby naše pozornost byla odvedena od hrozeb skutečných. Kéž nás znepokojuje, pokud se v jedněch rukou kupí politická a ekonomická moc, pokud se pojí bohatství a vláda, pokud se ohýbá právo a zastiňuje se pravda.

Prosíme tě za tvou církev, za každého jejího jednotlivého člena. Ať všichni jako jednotlivci i jako celek svým životem svědčíme o tvé dobrotě, o tvé lásce a o tvém milosrdenství. Ukazuj nám, prosíme, že není jedno, jak se rozhodujeme a jak jednáme. Posiluj nás v tom, abychom se poddávali vedení tvého slova a tvého Ducha.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

slova našeho Pána: Mt 6,33

 Nu 6,24-26

 448